

dñi facit humiliter obedire. et caput usq; ad terrā flectere sub iugo obediētē sācte.
Et quanto quis maiore dē timorē habet. tāto plus orat. Cui aut datur ḡtia sācte oracōnis. nō est pūn̄ donum. Opera hōis q̄tūcūq; videantur maḡ nō sunt scdm estimacōem hōis. sed scdm estimacōem et beneplacitū dei. Et ideo semp est nobis ti mēdum

De virtute et pace

Quipacienter sustineret tribulacōes apter deum cito vīret ad magnam gratia. et esset dñs hui⁹ mūdia teneret iā pedē in alio mūdo. Quicqd hō facit siue bo nū siue malū. sibi metip̄i facit. nō debes scā dalizari si quis tibi facit iniuriā. sed debes cōpati peccato eius. Sustinere debes pacienter iniurias a proximo tibi factas apt deū et apter proximū. et apter teipsū. Quā tū quis patus est sustinere tribulacōnes et iniurias apter deū tantū est mai⁹ apud deū et nō amplius. Et quāto quis est flexibilis a tribulacōne et dolore sustinēdo apt deū tāto minor est apud deū et nō cōgnoscit quid sit deus. Si quis dicit tibi malū adiuua illū. et si quis dicit tibi bonū redde illō deo. Aduiare aut debes eum ut si dicat

tibi mala tu de teipso dicas deteiora. Si
vis facere partem tuam bonam. fac ptem
tuam malam. hoc est. factū et dictū alteius
lauda et tuū in culpa. Et si vis facere pte
tuam malam factum et dictum tuum com
mēda et partem alteius vitupera. quando
igitur aliq̄s contendit tecum si vis vince
re perde. nam in fine quādo credideris te
viciisse inuenies te perdidisse. Via ergo
saluacōm̄is est via perdicōm̄is. Non sum⁹
boni portatores tribulaconum. q̄p non su
mus sectatores spūaliū solacōm⁹ Qui em̄
fideliter laboraret n̄ se et p̄ se et sup̄ se. suauis
ter oia sustier; inūriā nulli facias. et si q̄s
tibi facit inūriā. paciēter sustine eā amo
re dei et p̄ remissiōē pccōr tuor. Ne offen
das proximū h̄ t̄bas cū ad deū Multo ei
meliorē vnā ḡuem inūriā sustiere sine m̄
mure aliq̄ apt̄ amore dei. q̄p pascere cētū
paupes. et q̄ ieuūare usq̄ ad celū stellatū
tpe longo; qd̄ pdest h̄i despicerē seipm⁹ et
tribulacōes suo corpi facere i ieuūis vigi
līs disciplis et oracōibz et nō posse vnā in
iuiam sustīere a proxio de q̄ suscipiet ma
ius p̄ciū q̄ de suis q̄ port̄ sua p̄p̄a volūtate.
Sustiere tribulacōes sine m̄mure magis

165 b. 2.

125

purgat peccata homini q̄ effusio lacrimarum.
Beatus ille q̄ semp̄ habet āte oculos suos
 peccati sui et beneficia dei. q̄ libenter et pa-
 ciēter sustinet tribulacōnes et angustias.
 vnde debet expectare consolacōes magnas
Beatus ille qui nō petit nec desiderat aliquid
 consolacōem sub celo ab aliquā creatura. Nō
 exspectat homo p̄mū a deo si humiliis est et
 quietus solūmodo dū bene satis fit ei in oī-
 bus. Qui semp̄ bene haberet corā oculi pec-
 cata sua in nulla tribulacōe deficeret. Oīe
 bonum quod habes recognoscere debes
 a deo ut omne malum a peccato tuo. Si
 aliquis homo fecisset et faceret oīa bona q̄
 fecerūt et faciūt et facerent omnes hoīes de-
 mūdo. tamē si bene se inspicit inuenit se sem-
 per contrūm bono suo. Dixit ei quidā fra-
 ter. Quid faciem? si venīt in tempore nro
 tribulacōnes multe. Respondit. si plueret
 dñs lapides et sara de celo. nō noceret. Si
 essem? tales hoīes q̄les esse deberem? si hoī
 esset qualis esse deberet. malū sibi cōverte-
 retur in bonū. Dicit enim habēti malā vo-
 lūtatem ipsum bonū conūtitur in malum.
Ita habēti bonā volūtatem omne malum
 conūtitur sibi in bonū. Oīa enim magna

bona et magna mala suntq; in hoc q; vide
no possunt. Ad infirmitatem magnam et
laborem magnu et famem magnam et iniurias
magis alicui fcas occurruit pessimi demores.
Si vis saluari non petas tibi fieri iustitiam
ab aliq; creatura. Viri sancti bo faciut et ma-
la paciuntur. Si cognoscis te offendisse
creatore tuu et bonu oim cognosce. qz dig-
nus est vt oia te psequeatur et vindicent m-
iuam quam fecisti deo tuo. Ab oibus crea-
turis debes pacienter sustiere molestias ti-
bi factas. qz otr aliquan non habes iusticiam.
cum sis dignus pumiri ab omnibz. Magis
virtus homini est vincere semetipsum. Si
vincis te metipsum. vincis inimicos tuos
omnes. et puemies ad omne bonu. Magis
virtus esset si quis pmitteret se vinci ab
omnibus hominibus. qz talis homo esset
dns huius mundi. Si vis saluari. conare
ut desperes ab omni consolatione quam
potest tibi aliqua creatura mortalis dare.
qz maiores et frequentiores sunt casus ex
consolacionibus qz ex tribulacionibus ac-
cedentes. Nobilis est natura equi. qz li-
cet sit in velocissimo cursu. tñ is qui eū eq-
tat pot eū auertere ab una via et dirigere

ad alia p welle suo, sic deberet hō impetu
 ire sue pmittere se regi ab alio q̄ corrigit
 eū vel ad solā memoriam dei deberet hō
 desideāre quātum est, p se 7 alapas 7 co-
 laphos, 7 ut hōies eū tr̄herent p capillos.
Murmurauit q̄z corā eo religios⁹ quidā
 de quadā obediētia graui sibi data. **C**ui
 dirit frater egidij. Aice mi q̄to pl⁹ mur-
 muras. tāto plus te oneras. 7 quanto hu-
 milius 7 deuotius submiseris caput iugo
 obediētie sācte, tanto leui⁹ et suauius tibi
 erit. **T**u nō vis vituperari hoc mūdo 7 vis
 honorari i alio. nō vis maledici 7 vis bene-
 dici, nō vis laborare 7 vis q̄escere, decept⁹
 es, q̄ p vituperium vñit tur ad honores, p
 maledictionē habetur benedictio, p labo-
 rem req̄es prouibn̄ verū est. **Q**ui nō vult
 dare de eo qđ diligit, non pōt de eo habe-
 re qđ vult. **N**on mireris si proxim⁹ aliqui
 te offendit, q̄ martha q̄ sancta fuit vle-
 bat prouocare dñm otra sororē suā car-
 lē, tamē inuiste murmurabat martha de
 maria, q̄ quāto plura mēbra amiseāt quo
 ad yfsum maria q̄uā martha tāto plus la-
 borabat quā amiserat enī loqlam vīsu au-
 ditū a gressū. **H**uide esse gratiōsus et

virtuosus. et pugna cōtr̄ vicia. et sustine
pacienter tribulacōes et vrecedias. Nō ē
enim aliud nisi ut vicas teipm. qz paz est
hī attr̄lxre aias ad deū. nisi viciat seipm.

De sācta sollicitudine et
vigilātia cordis

Ociosus hō amittit hunc mūdū et aliū.
non fructificādō sibi nec alijs. Impos-
sibile ē virtutes acq̄rere sine sollicitudine
et labore. Si tu potes esse in tuto. non te
ponas in dubio. Ille ē in seculo q̄ laborat
p̄ deo ul̄ p̄ celesti regno. Juueis q̄ labore
recusat. regnū celoz recusat. Si sollicitu-
do nō pdest negligētia non obest; sicut
ocōfitas mala ē via ad ifernū. ita occupa-
tio et quies sācta ē via ad celum. Deberet hō
esse sollicitus ad custodiendam gratiam
sibi d̄atam a deo et cū ea fideliter laborare.
qz sepe amittit homo fructus p̄ frondibus
et grana p̄ paleis. Quibusdam vero dat
deus fructus et frondes facit eis caras. qui
busdam vero dat vtrūqz et quidā carent
vtroqz. Maius reputo bona creata a
dño cōseruare q̄ ea acquirere. qui nouit
acquirere et nescit reponere nunq̄ dīabi-
tur. scire vero reponere et nescire acq̄rere